

Hoofdredacteur Van Eck weg bij Thomas Rap

AMSTERDAM – Tom van Eck, sinds twee jaar hoofdredacteur van uitgeverij Thomas Rap, vestigt zich per augustus in La Paz, Bolivia. Hans Nijenhuis, die eerder dit jaar stopte bij *NRC Handelsblad* en *NRC Next* om operationeel directeur van De Bezige Bij te worden, neemt voorlopig de leiding over. Thomas Rap is een imprint van De Bezige Bij.

Op Radio6 vanaf heden voornamelijk jazz

HILVERSUM – Radio6 concentreert zich vanaf vandaag volledig op jazz en jazzgerelateerde genres, zoals soul, blues, rhythm & blues en de wereldmuziek die van die stromingen is afgeleid. De programmering bestond tot dusver uit 'jazz, wereldmuziek & beyond'. Radio6 is in heel Nederland te beluisteren op de kabel en via internet. (ANP)

IDTV-baas Frank de Jonge overleden

AMSTERDAM – Frank de Jonge (58), directeur van film- en tv-producent IDTV, is gisteren in zijn woonplaats Bussum overleden. Dat heeft zijn familie bekendgemaakt. De Jonge trad in 1998 als programmadirecteur aan en kreeg in 2001 de algehele leiding. Hij was onder meer verantwoordelijk voor producties als *Lingo* en 't *Vrije Schaep*.

Yoko Ono

FOTO AP

Eerste muziekprijs voor Yoko Ono

LONDEN – De weduwe van de vermoorde Beatle John Lennon, Yoko Ono, heeft een Lifetime Achievement Award gekregen van het Britse muziektijdschrift *Mojo magazine*. Het is volgens de BBC de eerste muziekprijs voor de 76-jarige Ono die zij in 41 jaar tijd ontvangt voor de albums die zij alleen of samen met Lennon maakte.

Wandkleden als kunst én isolatie in de rechtbank

In de gangen van het beroemde Vitriumgebouw aan de Parnassusweg is een kunstwerk geplaatst van het Amsterdamse ontwerpersduo Hil Driessen en Toon van Deijne.

JOOST VERMEULEN

Het werk van Hil Driessen en Toon van Deijne bestaat uit 196 verschillende met stof beklede panelen. Deze moderne, abstracte 'wandkleden' zijn zo opgehangen dat ze behalve als autonome kunstwerken samen ook de akoestische buffer vormen die de gangen nodig hadden.

Hil Driessen: "Bijna twee jaar geleden kwam Jan Bakers, de architect die het karakteristieke kantoorgebouw van de Amsterdamse rechtbank aan de Parnassusweg had gerenoveerd, bij ons met de vraag of wij wilden nadenken over deze opdracht. Jan had ons werk eerder gezien in Utrecht, waar we voor de Universiteit een paar negentiende-eeuwse stilkamers van moderne wandkleden hadden voorzien. En omdat de Amsterdamse rechtbank

een aantal wandkleden in haar eigen kunstverzameling heeft, dacht hij dat ons werk goed zou passen."

"Onze eerste indruk viel niet mee. De gangen hadden een lastige, harde klank met een tamelijk uitgesproken afwerking: geel bamboe op de vloer, en helblauw tapijt in alle kamers die op die gangen uitkomen, dat je steeds door de matglazen deuren heen ziet schemeren."

In hun propvolle atelier in het complex De Bonte Zwaan in het Westelijk Havengebied liggen nog allerlei zaken verspreid die in het ontwerpstadium een rol hebben gespeeld. Bijvoorbeeld een foto van een schaapsherder in een veel te grote wollen jas. Driessen: "We vonden dat de steriele gangen van dit gebouw warme, behaaglijke kleden nodig hadden. Deze foto herinnerde ons daar steeds aan."

Tot de inspiratiebronnen behoorden ook fel gekleurde plastic tabbladen van de Hema. Toon van Deijne: "Een heel belangrijk element in dit werk is gebaseerd op de enorme hoeveelheden mappen met al die gekleurde tabbladen die steeds in karretjes door de gangen worden gereden. Maar de sterke contrasten tussen het zwart van de toga's en het zwieterige wit van de beffen hebben ons ook sterk beïnvloed."

Toen eenmaal het stofontwerp

vaststond, waren de problemen nog lang niet opgelost.

"Er waren eisen van brandveiligheid, maar ook van vuilbestendigheid en kleurvastheid," zegt Van Deijne. "En we worstelden met de manier waarop de stof het geluid kon absorberen. We wisten uiteindelijk precies hoeveel oppervlakte we per gang nodig hadden. Het ontwerp is zo geworden dat elke gang zijn eigen karakter heeft, maar ook weer zo dat het uiteindelijk één geheel bleef."

Volgens Frans Bauduin, vice-pre-

Inspiratie waren de fel gekleurde tabbladen van de Hema

sident van de rechtbank, is met dit kunstwerk zelfs een heel nieuwe stap gezet in een eeuwenlange traditie.

"Vroeger werden rechtszalen behangen met gobelins. In navolging daarvan hebben veel rechtbanken, waaronder ook de Amsterdamse, nu nog wandkleden in hun zalen hangen. Binnen deze traditie vormt het werk van Driessen en Van Deijne een belangrijke en spannende nieuwe stap."

Eén van de panelen van Van Deijne en Driessen.

FOTO MAARTEN NOORDIJK

tv vanavond

Eén lange reclamespot voor de natuur

Met een budget van 16 miljoen pond (18,7 miljoen euro) is *Planet Earth* de duurste documentaire die de BBC ooit heeft gemaakt. Ruim veertig cameramannen filmden 2000 dagen op 200 locaties. Drie jaar nadat de elfdelige documentaire van regisseur David Attenborough voor het eerst in Groot-Brittannië verscheen, is vanavond de eerste aflevering op Nederland 2 te zien. Attenborough heeft met *Planet Earth*, bekroond met een Emmy, een tien uur durende reclamespot voor het Wereld Natuur Fonds gemaakt, met prachtige beelden, zonder beleidend toontje.

De makers claimen 'het onfilmbare te hebben gefilmd'. De Lechuguilagrot bijvoorbeeld. Twee jaar wachtten de makers op toestemming voordat zij de grot in New Mexico konden betreden. Eenmaal binnen vertoefden ze tien dagen ondergronds om zo veel mogelijk filmmateriaal te verzamelen. Een andere bijzondere opname is vanavond te zien: een ijsbeer moeder komt na vijf maanden uit haar

sneeuwhol met twee welpjes. Toevallig op het goede moment op de juiste plek zijn? Verre van dat. Achter deze beelden gaan twee jaar van geduld en onderhandelen schuil. De Noorse overheid schermde het leefgebied van de ijsberen namelijk al 25 jaar af voor mensen. Uiteindelijk kregen de filmmakers groen licht, maar met de waarschuwing: je hebt maar één kans, niemand gaat nog een keer terug. Een sneeuwscooter mochten ze niet ge-

ADVERTENTIE

LEWIS BLACK
AMERIKA'S POPULAIRSTE COMEDIAN
MET JAVIER GUZMAN
MAANDAG 15 JUNI
theatercarre.nl

bruiken, hoewel die de beste kans geeft aan een aanval van de ijsbeer te ontsnappen.

De scène van de miljoenen karioes (rendieren) die over de Arctische toendra trekken is een op zich staand minidrama. Wolven hebben het voorzien op de kalveren en drijven de kudde uiteen. Een kalfje verliest zijn moeder uit het oog en dan volgt een minutenlange achtervolging door een wolf. De commentaarstem, op de toon van een sportwedstrijdverslag: "Zo lang de jonge karioe op de been blijft, zijn de kansen gelijk. Geeft de wolf het op, of maakt het kalf een misstap?"

Gelukkig valt er ook wat te lachen als een olifantenjong – verblind door een zandstorm – zijn moeder probeert te volgen en plotseling niet verder kan lopen. Met gesloten ogen is het beestje in de leegte van de woestijnvlakte tegen het enige obstakel in de wijde omtrek gelopen: een minuscuul boompje.

MARLEEN BAKKER

Planet Earth, Nederland 2, 20.15 uur.

ADVERTENTIE

Wie het Centraal Station schuin links voorbij de Sint-Nicolaaskerk naar de Oudezijds Kolk uitloopt, ziet op zomere dagen al van verre de rode loper liggen die **Café De Engel van Amsterdam** heeft neergelegd op het looppad door het terras. Een klucht noemen Noord-Hollanders dit naar bovenlopende stuk weg tot aan de Zeedijk. En ware het niet zo serieus

dan zouden de gebeurtenissen met het gezag van de afgelopen jaren als een klucht beschouwd kunnen worden, maar hiermee wordt het komische toneelstuk bedoeld, zoals Bredero ze schreef. De klucht van Els.

Het zonnige terras voor de deur van het café is een populaire verzamelaarsplaats van homo-mannen, stoere potten en laatst nog de voetbalminnende Schotten in kilts waaronder inderdaad niets wordt gedragen. Mannen in leer, mannen in jurkjes, zoenende mannen. Het straatbeeld van de dijk is voorgoed veranderd. Maar toen kwamen stadsdeelvoorzitter Els (ping en haar inrechten om de hoek kijken. Er mag niet staan worden gedronken en als er plek is op het terras dan alleen binnen de lijnen; gemarkeerd door wat Amsterdammers inmiddels de Elspingspijkers noemen.

Een lastige handhavingklus voor eigenaar André Leinenga, want homo-publiek stemt met de voeten en komt graag naar het café met de vele activiteiten, zoals het spel Deal or no deal gepresenteerd door Dottie.

Middels deze advertentie vraagt De Engel van Amsterdam klanten en nieuwe bezoekers: alstublieft werk met ons mee! Ga zittend drinken en geef personen de ruimte om over het pad te kunnen lopen. Zo behouden wij deze unieke homo-plek. Bij voorbaat dank!

www.engelvanamsterdam.nl